

Hyvät seurakuntalaiset!

Viime päivät ovat muuttaneet arkemme monelta osin toiseksi. Valmiuslain käyttöönotto koronaviruksen leviämisen hidastamiseksi on hyvin poikkeuksellinen toimenpide. Ei ihme, että se herättää hämmennystä, paljon kysymyksiä ja pelkoakin. Mitä tämä tarkoittaa? Mikä meitä uhkaa? Miten elämä nyt sujuu? Miten minulle ja läheisilleni käy?

On hyvä huomata, että kaikki normaalia arkeamme koskevat rajoitteet on asetettu meidän parhaaksemme. Että olisimme mahdollisimman hyvin suojassa vakavalta sairastumiselta. Että turvaisimme ennen kaikkea riskiryhmään kuuluvien, kaikkein heikoimpien terveyden ja hyvinvoinnin. Näin toimiva yhteiskunta välittää ja huolehtii kansalaisistaan.

Seurakunnassakin olemme poikkeustilassa. Lähes kaikki kokoava toiminta on peruttu toistaiseksi. Huolehdimme kuitenkin kirkollisista toimituksista. Vainajat siunataan ja lapset kastetaan, vaikka joudumme näissäkin tilanteissa ottamaan huomioon väkimäärää koskevat rajoitukset.

Jumalanpalvelukset lähetetään totuttuun tapaan nettiradion kautta, mutta seurakunta ei kokoonnu yhteen. Vaikka ovet ovat kiinni, seurakunta ja sen työntekijät jatkavat työtään. Ota rohkeasti yhteyttä puhelimitse, jos tarvitset apua, haluat puhua, rukoilla yhdessä tai kaipaavat vastauksia kysymyksiisi. Olemme sinua varten.

Meidät on nyt monella tavalla pysäytetty. Kaiken touhuamisen, suorittamisen, tehokkuuden ja kiireen sijaan olemme pakotettuja arvioimaan, mikä lopulta on tärkeää ja olennaista. Mietimme, miten läheisemme pärjäävät. Ketä ja miten minä voisin auttaa? Voisiko tämä kriisi olla myös kutsu hiljentymiseen ja rukoukseen?

Viime vuosina olemme monta kertaa seurakuntana laulaneet yhdessä virttä 600. Kirkon palaessa ja uuden kirkon rakentamista aloittaessamme ja muulloinkin. Kun pahan valta kasvoi ympärillä, Dietrich Bonhoeffer luotti hyvyyden voiman ihmeelliseen suojaan. Hän kirjoitti virren sanat berliiniläisessä vankilassa tervehdyksenä perheelleen vuoden 1944 joulukirjeessä. Ehkä hän jo tuolloin aavisti, ettei tulisi selviämään hengissä. Silti hän uskoi hyvyyden voittoon ja kirjoitti: Kristus meitä kuljettaa ja meille rauhan valmistaa.

Emme tiedä, mitä seuraavat viikot tuovat tullessaan, mutta saamme luottaa, että meistä pidetään huolta. Raamatussa toistuu usein sanat ”Älä pelkää.” Vuoden jokaiselle päivälle riittää oma rohkaisunsa. Enkeli sen sanoo ja Jeesus. Me selviämme tästäkin – yhdessä.

Eija Nivala

Ylivieskan seurakunnan kirkkoherra